Alevi dedeliği değil, Alevi olmadığım gibi ölüm sonrası herhangi bir inançla da ilgim yoktur.

Dedelik dediğim, bildiğiniz dedelik ya da torun sahibi olmak…

Hala dede olmadın mı? diye soranlara, olmadım, daha doğrusu tam bilmiyorum ama olsam da etkileneceğimi sanmıyorum, diyorum.

İki kızım var. Birbirlerini hiç görmediler. Büyük olanını en son 1979 yılında Selimiye hapishanesinde ziyaret yerinde görmüştüm. Daha üç yaşında bile değildi ama bana düşmandı. Ne yapalım, öyle olsun; çocuk için dönüş yapacak değildim, kararımı vermiştim ve aynı şekilde devam edecektim.

Yaklaşık 18 yıl kadar önce internetten beni buldu. Biraz mesajlaştık. Evli değildi, sonra evlendi mi, bilmiyorum. Bana olan tepkisi açıktı. Sıkı kemalistti. Politik tartışmaya girmedim. Politik faaliyeti olmayan insanla mecbur kalmadıkça politika konuşmamayı tercih ederim. Politik olarak aktif CHP'li de, MHP'li de sonuçta politik insanlardır. Görüşleri bana ters olabilir ama politika içindedirler. Konuşmakla yetineni ise, görüşü ne olursa olsun dikkate almamak en iyisidir.

Gelip karşılıklı görüşmek niyetindeydi, sonra tahmin ettiğim gibi engel olundu, o da yaklaşık 30 yaşında engele uydu. Kendisi bilir tabii…

Zaten ortak hiçbir hayatı olmamış baba-kız ne konuşabilir ki? Bu bir sosyal ilişkidir, sadece biyolojik ilişkiyle bir şey olmaz.

Daha sonra beni görmek istemediğini öğrendim. Olabilir, benim de çok umurumdaydı… Diyorum ya, görüşsek de ne konuşacağız?

Evlendiğini sanmıyorum, çocuğu olduğunu hiç sanmıyorum, olmuşsa da olmuştur…

Diğer kızım burada… Aramız gayet iyi… Üniversitede fizik gibi çok az kadının bitirebildiği bir bölümü bitirdi, yüksek lisans yaptı ve hemen iş buldu. Sevgilisiyle oturuyor. Çocuk sahibi olmak istediğini sanmam çünkü annesi doğumdan sonra ciddi psikolojik rahatsızlık geçirmişti ve bundan etkilendi.

Türk kadınlarında neredeyse genel kuraldır: ayrılmışlarsa, çocuğu karşı tarafa karşı kullanırlar. Akıllarınca intikam almaktadırlar, gerçekte ise çocuğun hayatını mahvetmektedirler. İlk örnekte yapabileceğim bir şey yoktu, ikincisinde vardı. 15 yaşında kendi isteğiyle annesinden ayrılıp benimle kalmaya başladı. Sınıfı zorlukla geçen kız okul birincisi olunca, “bu kadarına gerek yok” demiştim. Psikolojik sorun kalkınca tutabilene aşk olsun. Yetenekli kız, ben sadece gelişme yolunu açtım ve annesiyle ilgili olarak da asla kötü konuşmadım, ilişkisini engellemeye de kalkmadım.

Sonuç iyi oldu. İyi bir meslek ve iyi bir işten daha önemlisi inisiyatifli ve dengeli bir kişilik sahibi olmasıdır.

Tahmin ettiğim gibi olmaz da bir şekilde torun sahibi olursam, açıkçası beni etkilemez. Arada bir görürüm, o kadar yani…

Çocuk sahibi olmak istemeyen kadınları iyi anlıyorum. Bunlardan birisiyle uzunca süre evli de kaldım. Hayatta yapmak istedikleri vardı ve kesinlikle çocuk istemiyordu.

Gerçi o amaçlarına ulaşacak çapı yoktu, sistematik ve yoğun çalışma gibi bir alışkanlığı da bulunmuyordu ama çocuk istememeyi gayet iyi anlıyordum.

Bu nedenle mesela ikinci kızım çocuk yapmazsa kesinlikle tersi yönünde ısrarcı olmam.

Dede ya da nine olunca heyecanlanan, fotoğraf çekip paylaşan erkek ve kadınlara bir şey demeyeceğim. Zevk meselesi…

Bende bulunmuyor…